

Euroopan pankkiviranomainen

EBA BS 2011 116 lopullinen

27. syyskuuta 2011

Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä

(GL 44)

Lontoo 27. syyskuuta 2011

Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä

Ohjeiden velvoittavuus

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeet, jotka on laadittu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 (EPV-asetus) 16 artiklan nojalla. EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja laitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys siitä, millaiset valvontakäytännöt Euroopan finanssivalvonnan järjestelmässä ovat asianmukaisia, ja siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Näin ollen Euroopan pankkiviranomainen odottaa, että kaikki toimivaltaiset viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden toimijat, joille ohjeet on osoitettu, noudattavat niitä, jollei toisin määrätä. Toimivaltaisten viranomaisten, joita nämä ohjeet koskevat, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne valvontakäytäntöihinsä tarpeen mukaan (esimerkiksi muuttamalla säädöskehystään, valvontasäätöjään ja/tai -ohjeitaan tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös erityisiä ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Ilmoittamista koskevat vaatimukset

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 28. marraskuuta 2011, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä esitettävä perustelunsa, mikäli ne eivät noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Ilmoituksen lähettäjällä on oltava asianmukaiset valtuudet ilmoittaa EPV:lle ohjeiden noudattamisesta kyseisen toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

4. Edellä 3 kohdassa mainittu toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla EPV-asetuksen 16 artiklan mukaisesti.

Ohjeisiin on paikoitellen lisätty tiettyihin näkökohtiin liittyviä tarkempia selityksiä, joissa joko esitetään esimerkkejä tai kerrotaan kyseisen määräyksen taustalla vaikuttavista perusteista. Tällaiset selitystekstit on sijoitettu tekstilaatikkoon.

III. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä

Sisällysluettelo

III. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä	3
I luku – Tarkoitus, soveltamisala ja määritelmät	6
1. Tarkoitus	6
2. Soveltamisala ja -taso	6
3. Määritelmät	6
II luku – Laitosten sisäistä hallintoa koskevat vaatimukset	6
A. Yritysrakenne ja organisaatio	6
4. Organisaatiokehys.....	6
5. Keskinäinen valvonta ryhmärakenteessa	7
6. Oman rakenteen tunteminen	8
7. Standardien vastainen tai läpinäkymätön toiminta	9
B. Hallintoelin	11
B.1 Hallintoelimen tehtävät ja velvollisuudet.....	11
8. Hallintoelimen velvollisuudet.....	11
9. Sisäisen hallinnon järjestelmän arviointi.....	12
10. Hallintoelimen johto- ja valvontatoiminnot	12
B.2 Hallintoelimen kokoonpano ja toiminta	13
11. Hallintoelimen kokoonpano ja jäsenten ja seuraajien nimittäminen...	13
12. Sitoutuminen, riippumattomuus ja eturistiriitojen hallinta hallintoelimessä.....	14
13. Hallintoelimen pätevyysvaatimukset	15
14. Hallintoelimen organisatorinen toiminta	16

Hallintoelimen toiminnan arviointi	16
Hallintoelimen puheenjohtajan tehtävät	16
Hallintoelimen erityisvaliokunnat	17
Tarkastusvaliokunta	18
Riskivaliokunta	18
B.3 Liiketoiminnan menettelytapojen valvontakehys	19
15. Arvot ja käytäntösäännöt.....	19
16. Laitostason eturistiriidat	19
17. Sisäiset ilmoitusmenettelyt	20
B.4 Ulkoistamista ja korvauksia koskevat periaatteet	20
18. Ulkoistaminen	20
19. Palkkausperiaatteiden hallinnointi	21
C. Riskienhallinta	22
20. Riskienhallintakulttuuri	22
21. Palkkauksen mukauttaminen riskiprofiiliin	23
22. Riskienhallintajärjestelmä	24
23. Uudet tuotteet	26
D. Sisäinen valvonta	27
24. Sisäisen valvonnan järjestelmä	27
25. Riskienvalvontatoiminto	28
26. Riskienvalvontatoiminnon tehtävät	29
Strategiaan ja päätöksentekoon liittyvät tehtävät	29
Lähipiirin liiketoimiin liittyvät tehtävät.....	29
Oikeudellisen muodon monitahoisuuteen liittyvät tehtävät	30
Olellisiin muutoksiin liittyvät tehtävät	30
Riskien mittaamiseen ja arviointiin liittyvät tehtävät	30
Seurantaan liittyvät tehtävät	31
Ei-hyväksyttäviin riskeihin liittyvät tehtävät.....	31
27. Riskienhallintajohtaja.....	32

28.	Säännösten noudattamista valvova toiminto	33
29.	Sisäisen tarkastuksen toiminto	34
E.	Tietojärjestelmät ja toiminnan jatkuvuus	34
30.	Tietojärjestelmä ja viestintä.....	34
31.	Toiminnan jatkuvuuden hallinta.....	35
F.	Avoimuus.....	36
32.	Osallistaminen	36
33.	Sisäisen hallinnon avoimuus	37
III luku – Loppumääräykset ja täytäntöönpano		38
34.	Kumoaminen	38
35.	Täytäntöönpanopäivä.....	38

I luku – Tarkoitus, soveltamisala ja määritelmät

1. Tarkoitus

Ohjeilla pyritään yhdenmukaistamaan valvontavaatimuksia ja parantamaan sisäisten hallintojärjestelyjen järkevää täytäntöönpanoa direktiivin 2006/48/EY 22 artiklan ja liitteen V sekä kansallisten yhtiöoikeuden säännösten mukaisesti.

2. Soveltamisala ja -taso

1. Toimivaltaisten viranomaisten on velvoitettava laitokset noudattamaan näihin sisäisen hallinnon järjestämistä koskeviin ohjeisiin sisältyviä määräyksiä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, että näitä ohjeita sovelletaan, osana valvonta- ja arviointiprosessia.

Selitys

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (CEBS) on laatinut vakavaraisuuden kokonaisarviota koskevat ohjeet (Guidelines on the Supervisory Review Process), jotka ovat saatavana Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla.

3. Näitä ohjeita sovelletaan laitoksiin yksittäin ja emoyrityksiin ja tytäryrityksiin konsolidointiryhmän tai alakonsolidointiryhmän tasolla, jollei toisin mainita.
4. Kaikkiin näiden ohjeiden sisältämiin määräyksiin sovelletaan suhteellisuusperiaatetta direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY (sellaisina kuin ne ovat muutettuina) mukaisesti. Laitos voi osoittaa, kuinka sen lähestymistavalla, joka on suhteutettu sen toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja moninaisuuteen, saavutetaan ohjeissa edellytetty lopputulos.

3. Määritelmät

1. Näissä ohjeissa *hallintoelimellä* tarkoitetaan laitoksen johtavaa elintä (tai elimiä), joka hoitaa valvonta- ja johtotoimintoja ja jolla on lopullinen päätöksentekovoima sekä toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleiset linjaukset. Hallintoelimeen kuuluvat laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt.
2. Näissä ohjeissa *laitoksilla* tarkoitetaan direktiiveissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY määriteltyjä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä.

II luku – Laitosten sisäistä hallintoa koskevat vaatimukset

A. Yritysrakenne ja organisaatio

4. Organisaatiokehys

1. Laitoksen hallintoelimen on varmistettava, että laitoksella on asianmukainen ja läpinäkyvä yritys rakenne. Yritysrakenteen on edistettävä laitoksen tehokasta ja järkevää hoitoa ja ilmennettävä sitä sekä yksittäisen oikeushenkilön että ryhmän tasolla. Laitoksen sisäisten raportointilinjojen ja sisäisen tehtävän- ja vastuunjaon on oltava selkeitä, tarkasti määriteltyjä ja johdonmukaisia ja niiden soveltamista on valvottava.
2. Hallintoelimen on varmistettava, että laitoksen rakenne ja tarvittaessa ryhmän sisäiset rakenteet ovat selkeät ja avoimet sekä laitoksen omaan henkilöstöön että valvojiin nähden.
3. Hallintoelimen on arvioitava, miten yritysrakenteen osat täydentävät toisiaan ja miten ne ovat vuorovaikutuksessa keskenään. Rakenteen ei tule haitata hallintoelimen kykyä valvoa ja hallita tehokkaasti laitokseen tai ryhmään kohdistuvia riskejä.
4. Hallintoelimen on arvioitava, kuinka ryhmän rakenteessa tapahtuvat muutokset vaikuttavat sen vakauteen. Hallintoelimen on tehtävä viipymättä tarvittavat mukautukset.

Selitys

Muutokset voivat johtua esimerkiksi uusien tytäryritysten perustamisesta, sulautumisista ja omistusosuuksien hankinnasta, konsernin osien myynnistä tai purkamisesta tai ulkoisista muutoksista.

5. Keskinäinen valvonta ryhmärakenteessa

1. Ryhmärakenteessa laitoksen emoyrityksen hallintoelimellä on kokonaisvastuu ryhmän asianmukaisesta sisäisestä hallinnosta ja siitä, että sisäisen hallinnon järjestelmä on ryhmän ja sen muodostavien oikeushenkilöiden rakenteeseen, liiketoimintaan ja riskeihin nähden asianmukainen.
2. Ryhmään kuuluvan säännellyn tytäryrityksen hallintoelimen on noudatettava oikeushenkilön tasolla samoja sisäisen hallinnon arvoja ja toimintaperiaatteita kuin sen emoyrityksen, jollei sääntely- tai valvontavaatimusten tai suhteellisuusperiaatteen perusteella toisin määrätä. Säännellyn tytäryrityksen hallintoelimen on määriteltävä toimintaperiaatteensa osana omaa sisäistä hallintoaan ja arvioitava kaikki ryhmätason päätökset tai käytännöt sen varmistamiseksi, etteivät ne johda säännellyn tytäryrityksen poikkeamiseen sovellettavista säännöksistä ja määräyksistä tai vakavaraisuussäännöistä. Säännellyn tytäryrityksen hallintoelimen on myös varmistettava, etteivät kyseiset päätökset tai käytännöt vaikuta haitallisesti
 - a. tytäryrityksen järkevään ja vakaaseen hoitoon;
 - b. tytäryrityksen vakavaraisuuteen; tai
 - c. tytäryrityksen osakkeenomistajien laillisiin etuihin.

3. Sekä emoyrityksen että sen tytäryritysten hallintoelinten on sovellettava jäljempänä olevia kohtia ja otettava ne huomioon tarkastellessaan ryhmäulottuvuuden vaikutuksia sisäiseen hallintoonsa.
4. Sisäisiä hallintotehtäviään hoitaessaan laitoksen emoyrityksen hallintoelimen on oltava tietoinen kaikista olennaisista riskeistä ja tekijöistä, jotka voivat vaikuttaa ryhmään, itse emoyritykseen ja sen tytäryrityksiin. Tätä varten sen on valvottava asianmukaisesti tytäryrityksiään, kuitenkin säänneltyjen tytäryritysten hallintoelimille kuuluvien lakisääteisten ja hallinnollisten tehtävien riippumattomuutta kunnioittaen.
5. Sisäisten hallintotehtäviensä hoitamiseksi laitoksen emoyrityksen hallintoelimen on
 - a. perustettava hallintorakenne, joka helpottaa tytäryritysten tehokasta valvontaa ja jossa on huomioitu ryhmään ja siihen kuuluviin tytäryrityksiin liittyvien riskien luonne, laajuus ja moninaisuus;
 - b. vahvistettava ryhmätasolla tytäryrityksiä koskevat sisäisen hallinnon periaatteet, joissa nämä velvoitetaan noudattamaan kaikkia sovellettavia hallintovaatimuksia;
 - c. varmistettava, että jokaisella tytäryrityksellä on riittävästi varoja sekä konsernin standardien että paikallisten hallintotapastandardien noudattamiseksi;
 - d. valvottava asianmukaisin keinoin, että jokainen tytäryritys noudattaa siihen sovellettavia sisäisen hallinnon vaatimuksia;
 - e. varmistettava, että ryhmän sisäiset raportointilinjat ovat selkeät ja läpinäkyvät etenkin, jos ryhmän liiketoiminta-alat eivät vastaa sen oikeudellista muotoa.
6. Säännellyn tytäryrityksen on harkittava mahdollisuutta ottaa hallintoelimeen riittävä määrä riippumattomia jäseniä hyvän hallinnon varmistamiseksi. Hallintoelimen riippumattomat jäsenet ovat liikkeenjohtoon osallistumattomia johtajia, jotka ovat tytäryrityksestä ja sen ryhmästä sekä määräysvaltaa käyttävästä osakkeenomistajasta riippumattomia.

6. Oman rakenteen tunteminen

1. Hallintoelimen on tunnettava ja ymmärrettävä täysin laitoksen toiminnallinen rakenne (know your structure -periaate) ja varmistettava, että se vastaa laitoksen hyväksyttyä liiketoimintastrategiaa ja riskiprofiilia.

Selitys

On erittäin tärkeää, että hallintoelin tuntee ja ymmärtää perin pohjin laitoksen toiminnallisen rakenteen. Jos laitoksen ryhmään kuuluu useita oikeushenkilöitä, niiden lukumäärä ja etenkin niiden keskinäiset suhteet ja liiketoimet voivat

asettaa merkittäviä haasteita ryhmän sisäisen hallinnon suunnittelulle ja ryhmään liittyvien riskien hallinnalle ja valvonnalle, mikä on riski jo sinänsä.

2. Hallintoelimen on ohjattava ja ymmärrettävä laitoksen rakennetta, kehitystä ja rajoituksia; sen on varmistettava, että rakenne on perusteltu ja ettei se ole kohtuuttoman tai aiheettoman monitahoinen. Hallintoelimen on vastattava myös järkevien strategioiden ja toimintaperiaatteiden hyväksymisestä uusien rakenteiden perustamista varten. Hallintoelimen on tunnistettava itse oikeushenkilön rakenteen monitahoisuudesta aiheutuvat riskit ja varmistettava, että laitos kykenee tuottamaan oikea-aikaista tietoa kunkin oikeushenkilön tyypistä, yhtiöjärjestyksestä, omistusrakenteesta ja liiketoiminnoista.
3. Laitoksen emoyrityksen hallintoelimen on ymmärrettävä paitsi ryhmän organisaatio myös siihen kuuluvien oikeushenkilöiden tarkoitukset sekä niiden keskinäiset yhteydet ja suhteet. Sen on oltava perillä myös ryhmäkohtaisista operatiivisista riskeistä, ryhmän sisäisistä vastuista ja siitä, kuinka ne voivat vaikuttaa ryhmän rahoitukseen, pääomaan ja riskiprofiiliin tavanomaisissa ja epäsuotuisissa olosuhteissa.
4. Laitoksen emoyrityksen hallintoelimen on varmistettava, että kaikki ryhmään kuuluvat oikeushenkilöt (mukaan luettuna laitos itse) saavat riittävästi tietoa selkeän käsityksen muodostamiseksi ryhmän yleisistä tavoitteista ja riskeistä. Kaikki ryhmän operatiivisen toiminnan kannalta merkittävä oikeushenkilöiden välinen tietojenvaihto on dokumentoitava ja asetettava pyynnöstä viipymättä hallintoelimen, valvontayksiköiden ja tarvittaessa valvojien saataville.
5. Laitoksen emoyrityksen hallintoelimen on varmistettava, että se saa jatkuvasti tietoa ryhmän rakenteesta aiheutuvista riskeistä. Tähän sisältyvät
 - a. tiedot tärkeimmistä riskitekijöistä, ja
 - b. säännölliset raportit, joissa tarkastellaan laitoksen kokonaisrakennetta ja arvioidaan, onko yksittäisten oikeushenkilöiden toiminnassa noudatettu hyväksyttyä strategiaa.

7. Standardien vastainen tai läpinäkymätön toiminta

1. Jos laitos toimii sellaisten erillisyhtiöiden tai vastaavien rakenteiden kautta tai sellaisilla lainkäyttöalueilla, jotka heikentävät avoimuutta tai jotka eivät toimi kansainvälisen pankkitoiminnan standardien mukaisesti, hallintoelimen on oltava perillä tällaisen toiminnan tarkoituksesta ja rakenteesta sekä siihen liittyvistä erityisistä riskeistä. Hallintoelin voi hyväksyä tällaisen toiminnan ainoastaan varmistuttuaan siitä, että riskejä hallitaan asianmukaisesti.

Selitys

Tämän periaatteen ohella toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa Baselin pankkivalvontakomitean (Basel Committee on Banking Supervision, BCBS) julkaisussa *“Core Principles for Effective Banking Supervision”* määriteltyjä tehokkaan pankkivalvonnan periaatteita arvioidessaan liiketoimintoja sellaisilla

lainkäyttöalueilla, jotka eivät toimi täysin läpinäkyvästi tai eivät noudata kansainvälisen pankkitoiminnan standardeja.

Laitoksella voi sinänsä olla täysin perusteltuja syitä toimia tietyillä lainkäyttöalueilla (tai yhteistyössä kyseisillä lainkäyttöalueilla toimivien yhtiöiden tai vastapuolien kanssa) tai perustaa erityisiä rakenteita (esim. erillisyhtiöitä tai trusteja). Toimimisesta monitahoisten tai läpinäkymättömien rakenteiden kautta tai sellaisilla lainkäyttöalueilla, jotka eivät ole täysin läpinäkyviä tai eivät noudata kansainvälisen pankkitoiminnan standardeja (esim. vakavaraisuuden valvonnan, verotuksen, rahanpesun torjunnan tai terrorismin rahoituksen torjunnan alalla), voi kuitenkin aiheutua tiettyjä oikeudellisia, maineeseen liittyviä ja taloudellisia riskejä. Se saattaa myös heikentää hallintoelimen kykyä valvoa asianmukaisesti liiketoimintaa ja haitata tehokasta pankkivalvontaa. Tällainen toiminta tulee siten hyväksyä ja sitä tulee jatkaa ainoastaan, jos määritetään ja ymmärretään tarkasti sen tarkoitus, varmistetaan sen tehokas valvonta ja hallitaan asianmukaisesti kaikkia näiden rakenteiden mahdollisesti aiheuttamia olennaisia riskejä.

Hallintoelimen on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin näihin tilanteisiin, sillä ne asettavat merkittäviä haasteita ryhmän rakenteen ymmärtämiselle.

2. Hallintoelimen on määriteltävä asianmukaiset strategiat, periaatteet ja menettelyt tällaisten rakenteiden ja toimintojen hyväksymistä ja ylläpitämistä varten sekä ylläpidettävä ja arvioitava niitä säännöllisesti sen varmistamiseksi, että ne vastaavat edelleen tarkoitustaan.
3. Hallintoelimen on varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimet tällaisen toiminnan riskien välttämiseksi tai vähentämiseksi. Tässä yhteydessä sen on huolehdittava siitä, että
 - a. laitoksella on oltava käytössä asianmukaiset toimintaperiaatteet ja menettelyt sekä dokumentoidut prosessit (esim. sovellettavat limiitit, tiedotusvaatimukset), joita noudatetaan tällaisen toiminnan harkitsemisessa, hyväksymisessä ja riskienhallinnassa ja joissa on otettu huomioon sen vaikutukset ryhmän toiminnalliseen rakenteeseen;
 - b. tällaista toimintaa ja sen riskejä koskevien tietojen on oltava laitoksen pääkonttorin ja tilintarkastajien saatavilla ja niistä on raportoitava hallintoelimelle ja valvojille;
 - c. laitoksen on arvioitava säännöllisesti, onko läpinäkyvyyttä heikentävää toimintaa edelleen tarpeen jatkaa.
4. Näitä samoja toimenpiteitä on sovellettava myös silloin, kun laitos harjoittaa asiakkaidensa puolesta toimintaa, joka ei ole läpinäkyvää tai standardien mukaista.

Selitys

Asiakkaiden puolesta harjoitettava toiminta, joka ei ole läpinäkyvää tai standardien mukaista (esim. asiakkaiden auttaminen erillisyyhtiöiden perustamisessa offshore-lainkäyttöalueille; monitahoisten rakenteiden ja rahoitustoimien kehittäminen tai omaisuudenhoitopalvelujen tarjoaminen asiakkaille) asettaa laitoksen sisäiselle hallinnolle vastaavia haasteita ja voi aiheuttaa merkittäviä operatiivisia riskejä ja maineriskejä. Sen vuoksi siihen on aiheellista soveltaa samoja riskienhallintatoimia kuin laitoksen omaan liiketoimintaan.

5. Kaikille näille rakenteille ja toiminnoille on tehtävä säännöllisesti sisäisiä ja ulkoisia tarkastuksia.

B. Hallintoelin

B.1 Hallintoelimen tehtävät ja velvollisuudet

8. Hallintoelimen velvollisuudet

1. Hallintoelimellä on kokonaisvastuu laitoksesta, ja se vahvistaa laitoksen strategian. Hallintoelimen velvollisuudet on kirjattava selkeästi kirjalliseen asiakirjaan ja hyväksyttävä.

Selitys

Hallintoelimen velvollisuuksien järkevä hoitaminen muodostaa laitoksen terveen ja vakaan hallinnon perustan. Dokumentoitujen velvollisuuksien on oltava myös kansallisten yhtiöoikeuden säännösten mukaisia.

2. Hallintoelimen keskeisiin velvollisuuksiin kuuluu seuraavien osatekijöiden määrittäminen ja valvonta:
 - a. laitoksen yleinen liiketoimintastrategia, jossa noudatetaan sovellettavaa lainsäädäntö- ja sääntelykehystä ja huomioidaan laitoksen pitkän aikavälin taloudelliset edut ja vakavaraisuus;
 - b. laitoksen yleinen riskienhallintastrategia ja periaatteet, joissa määritetään sen riskinkantokyky/riskintottohalu ja riskienhallintajärjestelmä;
 - c. pääoma ja omat varat, jotka määränsä, laatunsa ja jakautumisensa puolesta riittävät kattamaan laitokseen liittyvät riskit;
 - d. vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, johon sisältyvät tehokkaat viestintä- ja raportointikanavat;
 - e. laitoksen keskeisissä tehtävissä toimivien henkilöiden ja heidän seuraajiensa nimittämisessä noudatettavat periaatteet;

- f. palkitsemisjärjestelmä, joka vastaa laitoksen riskienhallintastrategioita;
 - g. laitoksen hallintotapa ja eettiset säännöt, jotka voidaan esittää käytännesääntöinä tai vastaavina ohjeina;
 - h. asianmukainen ja tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä, johon sisältyvät toimivat riskienhallinta, säännösten noudattamisen valvontaa ja sisäistä tarkastusta koskevat toiminnot sekä asianmukaiset taloudellisen raportoinnin ja tilinpidon järjestelmät.
3. Hallintoelimen on myös arvioitava ja tarkistettava säännöllisesti näitä toimintaperiaatteita ja strategioita. Hallintoelin on vastuussa asianmukaisesta yhteydenpidosta valvontaviranomaisten ja muiden sidosryhmien kanssa.

9. Sisäisen hallinnon järjestelmän arviointi

- 1. Hallintoelimen on seurattava ja arvioitava säännöllisesti laitoksen sisäisen hallinnon järjestelmän tehokkuutta.
- 2. Sisäisen hallinnon järjestelmää ja sen täytäntöönpanoa on tarkasteltava uudelleen ainakin kerran vuodessa. Tarkastelussa on keskityttävä laitokseen vaikuttavissa sisäisissä ja ulkoisissa tekijöissä tapahtuneisiin muutoksiin.

10. Hallintoelimen johto- ja valvontatoiminnot

- 1. Laitoksen hallintoelimen johto- ja valvontatoimintojen on oltava tehokkaassa vuorovaikutuksessa keskenään.

Selitys

Jäsenvaltioissa on käytettävä tavallisesti joko yksi- tai kaksiportaista **hallintorakennetta**. Johtotoimintoon hoitavalla hallintoelimellä ja valvontatoimintoon hoitavalla hallintoelimellä on molemmissa rakenteissa omat laitoksen hallinnointiin liittyvät tehtävänsä, joita ne hoitavat joko suoraan tai valiokuntien välityksellä.

Johtotoimintoon hoitava hallintoelin johtaa laitoksen toimintaa, varmistaa strategian tehokkaan täytäntöönpanon ja vastaa laitoksen päivittäisestä johtamisesta.

Valvontatoimintoon hoitava hallintoelin valvoo johtotoimintoa ja antaa sille ohjeita. Valvontatehtäviin kuuluvat rakentavan kritiikin esittäminen suunniteltaessa laitoksen strategiaa, johtotoiminnon suorituksen sekä sovittujen päämäärien ja tavoitteiden toteutumisen seuranta ja tilinpäätöstietojen paikkansapitävyyden sekä riskienhallinnan ja sisäisten tarkastusten tehokkuuden varmistaminen.

Hyvän hallintotavan mukaisesti laitoksen johto- ja hallintotoimintojen on oltava keskenään tehokkaassa vuorovaikutuksessa, jotta ne kykenisivät toteuttamaan laitoksen hyväksyttyä strategiaa ja erityisesti hallitsemaan laitokseen

kohdistuvia riskejä. Vaikka eri maiden lainsäädäntö- ja sääntelyjärjestelmissä voi olla merkittäviäkin eroja, ne eivät saa estää näiden toimintojen tehokasta vuorovaikutusta, muodostuipa hallintoelin yhdestä tai useasta toiminnosta.

2. Valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen on
 - a. oltava valmis ja kykenevä kyseenalaistamaan johtotehtäviään hoitavan hallintoelimen jäsenten esittämät ehdotukset, perustelut ja tiedot sekä tarkastelemaan niitä kriittisesti ja rakentavasti;
 - b. seurattava, että laitokselle määritettyä strategiaa, riskinkantokykyä/riskinottohalua ja toimintaperiaatteita sovelletaan johdonmukaisesti ja että tulosstandardit pidetään tasolla, joka turvaa laitoksen pitkän aikavälin taloudelliset edut ja vakavaraisuuden;
 - c. seurattava johtotehtäviään hoitavan hallintoelimen jäsenten tuloksia vertaamalla niitä edellä mainittuihin standardeihin.
3. Johtotoimintoon hoitavan hallintoelimen on koordinoitava laitoksen liiketoiminta- ja riskistrategioita yhdessä valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen kanssa ja keskusteltava säännöllisesti näiden strategioiden täytäntöönpanosta valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen kanssa.
4. Johto- ja valvontatoimintojen on tarjottava toisilleen riittävästi tietoa. Johtotoimintoon hoitavan hallintoelimen on yleensäkin tiedotettava säännöllisesti ja tarvittaessa viipymättä valvontatoimintoon hoitavalle hallintoelimelle tilannearviointiin, laitoksen hallinnointiin ja sen vakavaraisuuden turvaamiseen vaikuttavista seikoista.

B.2 Hallintoelimen kokoonpano ja toiminta

11. Hallintoelimen kokoonpano ja jäsenten ja seuraajien nimittäminen

1. Hallintoelimessä on oltava riittävä määrä jäseniä ja asianmukainen kokoonpano. Hallintoelimen on vahvistettava jäsentensä seuraajien valintaa sekä valinnan seuranta ja suunnittelua koskevat periaatteet.
2. Laitoksen on määritettävä hallintoelimensä koko ja kokoonpano oman organisaationsa koon ja monitahoisuuden sekä toimintansa luonteen ja laajuuden perusteella. Hallintoelimen jäseniä valittaessa on varmistettava sen riittävä kollektiivinen asiantuntemus.
3. Hallintoelimen on etsittävä ja valittava keskuuteensa päteviä ja kokeneita henkilöitä ja varmistettava seuraajien valinnan asianmukainen suunnittelu ottaen huomioon mahdolliset muut kokoonpanoa sekä jäsenten nimittämistä tai seuraajien valintaa koskevat oikeudelliset vaatimukset.
4. Hallintoelimen on varmistettava, että laitoksella on käytössä uusien jäsenten nimittämistä ja jäsenten uudelleennimittämistä koskevat periaatteet. Periaatteisiin on sisällyttävä kuvaus pätevyydestä ja osaamisesta, joita

hallintoelimen jäseniltä edellytetään riittävän asiantuntemuksen varmistamiseksi.

5. Hallintoelimen jäsenet on nimitettävä asianmukaiseksi ajaksi. Ehdotettujen uudelleennimitysten on perustuttava edellä mainittuun kuvaukseen, ja tällaiset nimitykset tulee tehdä ainoastaan jäsenen edellisen toimikauden suorituksen huolellisen arvioinnin perusteella.
6. Laatiessaan suunnitelmaa jäsenten seuraajien valinnasta hallintoelimen on otettava huomioon kunkin jäsenen työsuhteen tai toimeksiannon päättymisajankohta, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan välttää vaihtamasta liian montaa jäsentä samanaikaisesti.

12. Sitoutuminen, riippumattomuus ja eturistiriitojen hallinta hallintoelimessä

1. Hallintoelimen jäsenten on osallistuttava aktiivisesti laitoksen toimintaan ja kyettävä tekemään itsenäisesti järkeviä, objektiivisia ja riippumattomia päätöksiä ja arviointeja.
2. Hallintoelimen jäseniä valittaessa on turvattava hallintoelimen riittävä asiantuntemus ja riippumattomuus. Laitoksen on varmistettava, että hallintoelimen jäsenillä on riittävästi aikaa ja voimavaroja hoitaa tehtäviään tehokkaasti.
3. Hallintoelimen jäsenillä tulee olla ainoastaan rajallinen määrä muita toimeksiantoja tai muuta aikaa vievää ammatillista toimintaa. Heidän on ilmoitettava laitokselle sivutoimisesta ammatillisesta toiminnastaan (esim. toimeksiannoista muissa yrityksissä). Koska puheenjohtajalla on muita enemmän vastuuta ja velvollisuuksia, hänen on odotettava myös käyttävän muita enemmän aikaa tehtäviensä hoitoon.
4. Hallintoelimelle on määriteltävä kirjallisesti, paljonko aikaa jäsenten odotetaan vähintään käyttävän tehtäviensä hoitamiseen. Uuden jäsenen nimitystä harkitessaan tai saatuaan tiedon jäsenen nimityksestä uudeksi toimikaudeksi hallintoelimen jäsenten on tarkistettava, pystyykö kyseinen henkilö käyttämään riittävästi aikaa laitokseen liittyvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. Laitoksen on julkistettava, ketkä hallintoelimen jäsenet osallistuvat valvontatoimintoon. Laitoksen tulee harkita myös johtotoimintoa hoitavan hallintoelimen jäsenten pitkäaikaisten poissaolojen julkistamista.
5. Hallintoelimen jäsenten on kyettävä hoitamaan tehtäviään objektiivisesti, kriittisesti ja riippumattomasti. Hallintoelimen kykyä tehdä objektiivisia ja riippumattomia päätöksiä tulee kasvattaa valitsemalla jäsenet riittävän laajasta ehdokasjoukosta ja ottamalla hallintoelimeen riittävä määrä toimivaan johtoon kuulumattomia jäseniä.

Selitys

Jos valvontatoimintoa hoitava hallintoelin on muodollisesti erillinen johtotoimintoa hoitavasta hallintoelimestä, valvontatoimintoja hoitavan elimen

objektiivisuus ja riippumattomuus on varmistettava valitsemalla siihen asianmukainen määrä riippumattomia jäseniä.

6. Hallintoelimellä on oltava kirjalliset jäsentensä eturistiriitojen hallintaa koskevat periaatteet. Niissä on täsmennettävä
 - a. jäsenten velvollisuus välttää eturistiriitoja, joita ei ole ilmoitettu hallintoelimelle ja joita tämä ei ole hyväksynyt, ja yleensäkin varmistaa, että eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti;
 - b. arviointi- tai hyväksymismenettely, jota jäsenten on noudatettava ennen ryhtymistään tiettyyn toimintaan (esim. työskentely toisessa hallintoelimessä) ja jolla varmistetaan, ettei tällainen uusi toimeksianto aiheuta eturistiriitaa;
 - c. jäsenen velvollisuus ilmoittaa laitokselle kaikista sellaisista seikoista, jotka voivat johtaa tai jotka jo ovat johtaneet eturistiriitaan;
 - d. jäsenen velvollisuus pidättyä osallistumasta päätöksentekoon tai äänestykseen asioissa, joissa hänelle voi syntyä eturistiriita tai joissa hänen objektiivisuutensa tai kykynsä täyttää asianmukaisesti velvollisuutensa laitosta kohtaan voidaan muuten kyseenalaistaa;
 - e. menettelyt, joita noudatetaan puhtaasti liiketaloudellisissa lähipiirin liiketoimissa;
 - f. hallintoelimen tapa käsitellä tilanteita, joissa kyseisiä periaatteita ei ole noudatettu.

13. Hallintoelimen pätevyysvaatimukset

1. Hallintoelimen jäsenten on oltava päteviä hoitamaan tehtäviään ja säilytettävä pätevyytensä muun muassa kouluttautumalla. Heillä on oltava selkeä käsitys laitoksen hallintojärjestelyistä ja omasta tehtävästään niiden osana.
2. Hallintoelimen jäsenillä on oltava sekä yksinään että yhdessä tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, kokemus, pätevyys, tietämys ja henkilökohtaiset ominaisuudet, mukaan luettuina riittävä ammattitaito ja henkilökohtainen riippumattomuus.
3. Hallintoelimen jäsenillä on oltava ajantasainen käsitys laitoksen liiketoiminnasta omien tehtäviensä hoitamisen kannalta tarkoituksenmukaisella tasolla. Tähän sisältyy asianmukainen käsitys niistä toiminta-aloista, joista jäsenet eivät suoraan vastaa mutta joista he ovat yhteisesti tilivelvollisia.
4. Tehokkaan hallinnon ja valvonnan varmistamiseksi hallintoelimen jäsenillä on yhdessä oltava kokonaisvaltainen käsitys laitoksen liiketoiminnan luonteesta ja siihen liittyvistä riskeistä sekä riittävä asiantuntemus ja kokemus kaikista liiketoiminnoista, jota laitos aikoo harjoittaa.
5. Laitoksella on oltava käytössä luotettava menettely, jolla varmistetaan, että hallintoelimen jäsenet ovat sekä yksinään että yhdessä riittävän päteviä hoitamaan tehtäviään.

6. Hallintoelimen jäsenten on hankittava velvollisuuksiensa hoitamiseksi tarvittavat tiedot ja taidot sekä ylläpidettävä ja täydennettävä niitä. Laitoksen on tarjottava hallintoelimen jäsenille mahdollisuus osallistua yksilöllisesti suunniteltuihin koulutusohjelmiin, joissa tulee huomioida mahdolliset puutteet laitoksen tarvitsemassa osaamisprofiilissa sekä jäsenten nykyinen osaaminen. Koulutuksessa käsiteltäviin aiheisiin voivat sisältyä laitoksen riskienhallintavälineet ja -mallit, uudet kehityspiirteet, organisaatiomuutokset, monimutkaiset tuotteet, uudet tuotteet tai markkinat sekä sulautumiset. Koulutukseen tulee sisällyttää myös sellaisia liiketoiminta-aloja, joista jäsenet eivät ole suoraan vastuussa. Hallintoelimen on varattava jäsenten koulutuksen riittävästi aikaa, varoja ja muita resursseja.

14. Hallintoelimen organisatorinen toiminta

1. Hallintoelimen on määriteltävä omaa organisaatiotaan ja toimintaansa varten asianmukaiset sisäisen hallinnon käytännöt ja menettelyt ja sillä on oltava asianmukaiset keinot varmistaa, että näitä käytäntöjä noudatetaan ja tarkastellaan säännöllisesti parannusten tekemiseksi.

Selitys

Hallintoelimen noudattamat järkevät sisäisen hallinnon käytännöt ja menettelyt antavat sisäisesti ja ulkoisesti tärkeitä signaaleja laitoksen hallintoa koskevista periaatteista ja tavoitteista. Nämä käytännöt ja menettelyt koskevat muun muassa kokousten tiheyttä, työskentelymenetelmiä ja pöytäkirjoja, puheenjohtajan tehtäviä ja valiokuntien käyttöä.

2. Hallintoelimen on kokoonnuttava säännöllisesti hoitaakseen velvollisuutensa asianmukaisesti ja tehokkaasti. Hallintoelimen jäsenten on varattava riittävästi aikaa kokouksen valmisteluun. Tähän sisältyy esityslistan laatiminen. Kokouksen pöytäkirjassa on lueteltava esityslistalla olevat asiat ja mainittava selvästi tehdyt päätökset ja sovitut toimenpiteet. Nämä käytännöt ja menettelyt sekä hallintoelimen oikeudet, velvollisuudet ja keskeiset tehtävät on dokumentoitava, ja hallintoelimen on tarkasteltava niitä säännöllisesti.

Hallintoelimen toiminnan arviointi

3. Hallintoelimen on arvioitava säännöllisesti toimintansa yksilöllistä ja kollektiivista tehokkuutta ja vaikuttavuutta, hallintokäytäntöjään ja -menettelyjään sekä valiokuntien toimintaa. Arvioinnissa voidaan käyttää ulkopuolisia asiantuntijoita.

Hallintoelimen puheenjohtajan tehtävät

4. Puheenjohtajan on varmistettava, että hallintoelin tekee järkeviä ja perusteltuja päätöksiä. Hänen on kannustettava hallintoelintä avoimeen ja kriittiseen keskusteluun ja varmistettava, että päätöksentekomenettelyn aikana voidaan esittää eriäviä mielipiteitä ja keskustella niistä.

Selitys

Hallintoelimen puheenjohtajalla on ratkaiseva merkitys hallintoelimen sujuvan toiminnan turvaamisessa. Hän vastaa hallintoelimen johtamisesta ja yleensäkin sen tehokkaasta toiminnasta.

5. Yksiportaisessa hallintorakenteessa hallintoelimen puheenjohtaja ei voi olla sama henkilö kuin laitoksen toimitusjohtaja. Jos hallintoelimen puheenjohtaja toimii myös laitoksen toimitusjohtajana, laitoksella on oltava käytössä toimenpiteitä, joilla minimoidaan tästä keskinäiselle valvonnalle aiheutuvat haitat.

Selitys

Keskinäiseen valvontaan voi sisältyä esimerkiksi jonkun hallintoelimessä työskentelevän johtavan riippumattoman jäsenen nimittäminen sen valvontatoimintoon tai muuhun vastaavaan asemaan.

Hallintoelimen erityisvaliokunnat

6. Valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen on harkittava hallintoelimen omista jäsenistä muodostuvien erityisvaliokuntien perustamista ottaen huomioon laitoksen koon ja monitahoisuuden (valiokuntiin voidaan kutsua myös ulkopuolisia henkilöitä, joilla on tarjota johonkin tiettyyn kysymykseen liittyvää asiantuntemusta tai neuvoja). Erityisvaliokuntiin voivat sisältyä tarkastusvaliokunta, riskivaliokunta, palkitsemisvaliokunta, nimitys- tai henkilöstövaliokunta ja/tai hallintotapa- tai eettisen ja säännönmukaisen toiminnan valiokunta.

Selitys

Tehtävien delegointi valiokunnille ei missään tapauksessa vapauta valvontatoimintoon hoitavaa hallintoelintä sille kuuluvista tehtävistä ja velvollisuuksista, mutta se voi osaltaan tukea hallintoelintä tietyillä osa-alueilla sikäli kuin se helpottaa hyvän hallintotavan mukaisten käytäntöjen ja päätösten kehittämistä ja täytäntöönpanoa.

7. Erityisvaliokunnan on koostuttava jäsenistä, joilla yhdessä on tarvittava asiantuntemus, osaaminen ja kokemus voidakseen täysin ymmärtää käsiteltäviä kysymyksiä, arvioida niitä objektiivisesti ja tarkastella niitä uudella tavalla. Erityisvaliokunnassa on oltava riittävä määrä riippumattomia jäseniä. Jokaisella valiokunnalla on oltava valvontatoimintoon hoitavalta hallintoelimeltä saatu dokumentoitu toimeksianto (jossa määritetään sen toimivaltuudet) ja vakiintuneet työmenettelyt. Valiokunnan jäsenet ja puheenjohtajan tehtävät voivat aika ajoin kiertyä.

Selitys

Jäsen- ja puheenjohtajakierrolla estetään liiallinen vallan keskittyminen ja edistetään uusien näkökulmien tuomista.

8. Asianomaisten valiokuntien puheenjohtajien on raportoitava tuloksista säännöllisesti hallintoelimelle. Erityisvaliokuntien on tarpeen mukaan oltava vuorovaikutuksessa keskenään johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja mahdollisten tietokatkosten välttämiseksi. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi ristikkäisellä osallistumisella: erityisvaliokunnan puheenjohtaja tai jäsen voi toimia toisen erityisvaliokunnan jäsenenä.

Tarkastusvaliokunta

9. Tarkastusvaliokunnan (tai vastaavan) tehtävänä on muun muassa seurata yhtiön sisäisen valvonnan, sisäisen tarkastuksen ja riskienhallinnan järjestelmien tehokkuutta, antaa hallintoelimelle suosituksia ulkoisten tarkastajien nimityksistä, palkkioista ja irtisanomisesta, arvioida tarkastusten sisältöä ja tiheyttä ja hyväksyä ne, tarkastaa tarkastusraportit ja valvoa, että johtotoimintoon hoitava hallintoelin ryhtyy ajoissa korjaaviin toimiin valvonnassa havaittujen puutteiden, lainsäädännön, sääntöjen ja toimintaperiaatteiden laiminlyöntien ja muiden tarkastajien havaitsemien ongelmien korjaamiseksi. Lisäksi tarkastusvaliokunta valvoo tilinpäätösperiaatteiden määrittelyä laitoksessa.

Selitys

Katso myös tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY 41 artikla.

10. Valiokunnan puheenjohtajan on hoidettava tehtäviään riippumattomasti. Jos puheenjohtaja on laitoksen johtoelimen entinen jäsen, entisten tehtävien päättymisestä on kuluttava kohtuullinen aika ennen valiokunnan puheenjohtajan tehtävien aloittamista.
11. Tarkastusvaliokunnan jäsenillä on oltava yhteisesti viimeaikaista ja asiaankuuluvaa käytännön kokemusta rahoitusmarkkinoilta tai heille on oltava kertynyt aiemmasta liiketoiminnastaan riittävästi suoraan rahoitusmarkkinatoimintaan liittyvää ammattikokemusta. Tarkastusvaliokunnan puheenjohtajalla on joka tapauksessa oltava asianmukainen erityisasiantuntemus ja kokemus tilinpäätösperiaatteiden ja sisäisen valvonnan menettelyjen soveltamisesta.

Riskivaliokunta

12. Riskivaliokunnan (tai vastaavan) tehtävänä on antaa johtoelimelle laitoksen nykyiseen ja tulevaan yleiseen riskinkantokykyyn/riskinottohaluun ja strategiaan liittyviä neuvoja sekä valvoa strategian täytäntöönpanoa.

Tehokkaan työskentelynsä varmistamiseksi riskivaliokunnan on pidettävä säännöllisesti yhteyttä laitoksen riskienvalvontatoimintoon ja riskienhallintajohtajaan ja pyydyttävä tarvittaessa ulkopuolisen asiantuntijan neuvoa erityisesti strategisia liiketoimia, kuten sulautumisia ja omistusosuuksien hankintaa koskevista ehdotuksista.

B.3 Liiketoiminnan menettelytapojen valvontakehys

15. Arvot ja käytäntesäännöt

1. Hallintoelimen on asetettava korkeat eettiset ja ammatilliset vaatimukset ja edistettävä niiden noudattamista.

Selitys

Jos laitoksen maine kyseenalaistetaan, menetettyä luottamusta voi olla vaikea palauttaa, ja sillä voi olla heijastusvaikutuksia koko markkinoihin.

Sopivien ammatillisten vaatimusten ja vastuullisen toiminnan vaatimusten (esim. käytäntesääntöjen) soveltaminen koko laitoksessa auttaa vähentämään siihen kohdistuvia riskejä. Etenkin operatiiviset riskit ja maineriskit pienenevät, jos näitä vaatimuksia pidetään etusijalla ja noudatetaan kunnolla.

2. Hallintoelimen on vahvistettava selkeät periaatteet siitä, kuinka näitä vaatimuksia on noudatettava.
3. Periaatteiden täytäntöönpanoa ja vaatimusten noudattamista on arvioitava jatkuvasti. Tuloksista on raportoitava säännöllisesti hallintoelimelle.

16. Laitostason eturistiriidat

1. Hallintoelimen on vahvistettava tehokkaat tosiasiallisten ja mahdollisten eturistiriitojen toteamista koskevat periaatteet, pantava ne täytäntöön ja ylläpidettävä niitä. Hallintoelimelle ilmoitettuja ja sen hyväksymiä eturistiriitoja on hallittava asianmukaisesti.
2. Edellä mainitut periaatteet on laadittava kirjallisesti, ja niissä on yksilöitävä liikesuhteet, palvelut, toiminta tai liiketoimet, joissa laitokselle voi syntyä eturistiriitoja, sekä määritettävä, kuinka näitä eturistiriitoja on hallittava. Periaatteiden on katettava suhteet ja liiketoimet laitoksen asiakkaiden välillä sekä laitoksen ja
 - a. sen asiakkaiden (laitoksen liiketoimintamallin ja/tai sen tarjoamien palvelujen ja toimintojen perusteella)
 - b. sen osakkeenomistajien
 - c. sen hallintoelimen jäsenten
 - d. sen henkilöstön
 - e. tärkeimpien alihankkijoiden tai liikekumppaneiden ja

- f. muiden osapuolten (esim. sen emoyrityksen tai tytäryritysten) välillä.
3. Emoyrityksen on huomioitava tasapuolisesti kaikkien tytäryritystensä edut ja arvioitava, kuinka ne edistävät koko ryhmän yhteistä tavoitetta ja yhteisiä etuja kokonaisuutena ja pitkällä aikavälillä.
 4. Eturistiriitojen hallintaa koskevilla periaatteilla on määriteltävä eturistiriitojen estämiseksi tai hallitsemiseksi toteutettavat toimenpiteet. Näihin menettelyihin ja toimenpiteisiin voivat sisältyä
 - a. tehtävien eriyttäminen, esimerkiksi arvo- tai palveluketjussa eturistiriitaan johtavien tehtävien osoittaminen eri henkilöille tai eturistiriitaan johtavia tehtäviä koskevan valvonta- ja raportointivastuun antaminen eri henkilöille;
 - b. tiedonkulun esteiden asettaminen, kuten tiettyjen osastojen sijoittaminen fyysisesti erilleen;
 - c. myös laitoksen ulkopuolisissa tehtävissä toimivien henkilöiden estäminen käyttämästä laitoksessa asiatonta vaikutusvaltaa kyseisiin tehtäviin toimintaan nähden.

17. Sisäiset ilmoitusmenettelyt

1. Hallintoelimen on otettava käyttöön asianmukaiset sisäiset ilmoitusmenettelyt henkilöstön esittämien sisäiseen hallintoon liittyvien huolenaiheiden ilmoittamiseksi.
2. Laitoksen on hyväksyttävä asianmukaiset sisäiset ilmoitusmenettelyt, joita henkilöstö voi käyttää tuodakseen esille merkittäviä ja oikeutettuja sisäiseen hallintoon liittyviä huolenaiheita. Menettelyissä on taattava ilmoitusten käsittelyn luottamuksellisuus tällaisia huolenaiheita esittäville henkilöstön jäsenille. Eturistiriitojen välttämiseksi henkilöstölle on annettava mahdollisuus ilmoittaa tällaisista huolenaiheista raportointilinjojen ulkopuolella (esim. säännösten noudattamista valvovan toiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon tai sisäisen ilmiantomenettelyn kautta). Ilmoitusmenettelyjen on oltava laitoksen koko henkilöstön käytettävissä. Henkilöstön ilmoitusmenettelyssä antamat tiedot on asetettava tarvittaessa hallintoelimen saataville.

Selitys

Joissakin jäsenvaltioissa henkilöstöllä voi laitoksen sisäisen ilmoitusmenettelyn ohella olla mahdollisuus ilmoittaa tämällyyppisistä ongelmista suoraan valvontaviranomaiselle.

B.4 Ulkoistamista ja korvauksia koskevat periaatteet

18. Ulkoistaminen

1. Hallintoelimen on hyväksyttävä laitokselle ulkoistamista koskevat periaatteet ja tarkistettava niitä säännöllisesti.

Selitys

Nämä ohjeet koskevat ainoastaan ulkoistamista koskevia periaatteita. Erityisiä ulkoistamiseen liittyviä näkökohtia käsitellään Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean (CEBS) ulkoistamista koskevissa suuntaviivoissa (Guidelines on Outsourcing), jotka ovat saatavilla Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla.

Laitosten edellytetään noudattavan molempia ohjeita. Mikäli niissä on eroavuuksia, noudatetaan ensisijaisesti CEBS:n suuntaviivoja, jotka ovat yksityiskohtaisemmat. Mikäli taas jotakin kysymystä ei käsitellä CEBS:n suuntaviivoissa, sovelletaan näissä ohjeissa määritellyjä yleisiä periaatteita.

2. Ulkoistamista koskevissa periaatteissa on otettava huomioon ulkoistamisen vaikutukset laitoksen liiketoimintaan sekä laitokseen kohdistuvat riskit (operatiiviset, maine- ja keskittymäriskit). Periaatteisiin on sisällytettävä raportointi- ja seurantajärjestelyt, joita on noudatettava ulkoistamissopimuksen tekemisestä sen päättymiseen asti (mukaan luettuina ulkoistamisen taloudellisten edellytysten määrittely, ulkoistamissopimuksen tekeminen, sopimuksen täytäntöönpano sen päättymiseen asti, varautumissuunnitelmat ja irtautumisstrategia). Periaatteita on arvioitava ja ajantasaisesti säädönmukaisesti, ja muutokset on pantava täytäntöön viipymättä.
3. Laitoksella on täysi vastuu kaikista ulkoistamistaan palveluista ja toiminnoista sekä niitä koskevista hallintopäätöksistä. Ulkoistamista koskevissa periaatteissa on tehtävä selväksi, ettei ulkoistaminen vapauta laitosta sen sääntelyllisistä velvoitteista eikä sen vastuusta asiakkaitaan kohtaan.
4. Periaatteissa on mainittava, etteivät ulkoistamisjärjestelyt saa haitata laitoksen sisäistä tai ulkopuolista tehokasta valvontaa eivätkä poiketa palveluja ja toimintoja koskevista valvonnallisista rajoituksista. Periaatteisiin on sisällytettävä myös sisäinen alihankinta (esim. laitoksen ryhmään kuuluvalta erilliseltä oikeushenkilöltä) sekä muut huomioon otettavat ryhmäkohtaiset erityisolosuhteet.

19. Palkkausperiaatteiden hallinnointi

1. Lopullinen vastuu palkkausjärjestelmän valvonnasta on laitoksen hallintoelimellä.

Selitys

Näissä ohjeissa määritetään palkkausperiaatteiden hallinnointiin sovellettava yleinen kehys. Korvauksiin liittyviä erityisiä näkökohtia käsitellään palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä joulukuussa 2010 annetuissa CEBS:n suuntaviivoissa. Laitosten edellytetään noudattavan molempia ohjeita.

2. Valvontatoimintoon hoitavan hallintoelimen on noudatettava laitoksen yleisiä korvausperiaatteita, hyväksyttävä ne ja valvottava niitä. Laitoksessa

korvausten määrittämiseen sovellettavien menettelyjen on oltava selkeitä, hyvin dokumentoituja ja sisäisesti läpinäkyviä.

3. Yleinen vastuu koko palkkausjärjestelmästä ja sen valvonnasta on hallintoelimellä, ja valvontatoimintojen edellytetään osallistuvan siihen asianmukaisella tavalla. Hallintoelimen jäsenillä, palkkausvaliokunnan jäsenillä ja muilla palkkausjärjestelmän suunnitteluun ja täytäntöönpanoon osallistuvilla henkilöstön jäsenillä on oltava tehtävään tarvittava asiantuntemus ja heidän on kyettävä arvioimaan riippumattomasti palkkausjärjestelmän soveltuvuutta, myös sen vaikutusta riskienhallintaan.
4. Palkkausjärjestelmä on suunniteltava siten, että vältetään eturistiriidat. Johtotoimintiaan hoitavan hallintoelimen ei tule itse määrittää omia palkkioitaan; tämän estämiseksi voidaan harkita esimerkiksi riippumattoman palkkausvaliokunnan käyttöä. Minkään liiketoimintayksikön ei tule voida määrittää sitä valvovien toimintojen palkkioita.
5. Hallintoelimen on valvottava jatkuvasti palkkausjärjestelmän soveltamista sen varmistamiseksi, että se toimii suunnitellusti. Palkkausjärjestelmän täytäntöönpanoon on kohdistettava myös keskitettyä ja riippumatonta valvontaa.

C. Riskienhallinta

20. Riskienhallintakulttuuri

1. Laitoksen on laadittava integroitu ja koko laitoksen kattava riskienhallintakulttuuri, joka perustuu sen riskien ja riskienhallintatapojen perinpohjaiseen tuntemukseen ja jossa huomioidaan sen riskinkantokyky/riskinottohalu.

Selitys

Koska laitoksen liiketoiminta liittyy pääasiallisesti riskinottoon, riskejä on erittäin tärkeä hallita asianmukaisesti. Koko laitoksessa noudatettava terve ja johdonmukainen riskienhallintakulttuuri on olennainen osa riskien tehokasta hallintaa.

2. Laitoksen on kehitettävä riskienhallintakulttuuriaan toimintaperiaatteiden, esimerkkien ja tiedotuksen avulla sekä antamalla henkilöstölle koulutusta sille riskienhallinnassa kuuluvasta vastuusta.
3. Jokaisen organisaation jäsenen on oltava tietoinen omasta vastuustaan riskienhallinnassa. Riskienhallintaa ei tule asettaa ainoastaan riskiasiantuntijoiden tai valvontatoimintojen vastuulle. Liiketoimintayksiköiden on hallintoelimen valvonnassa kannettava ensisijainen vastuu päivittäisestä riskienhallinnasta, jossa on otettava huomioon laitoksen riskinkantokyky/riskinottohalu sekä sen toimintaperiaatteet, menettelyt ja tarkastukset.

4. Laitoksella on oltava kokonaisvaltainen riskienhallintajärjestelmä, joka koskee kaikkia sen liiketoiminta-, tuki- ja valvontayksiköitä ja jossa tiedostetaan täysin siihen kohdistuvien riskien taloudellinen merkitys ja huomioidaan kaikki asiaankuuluvat riskit (esim. taloudelliset ja muut kuin taloudelliset riskit, taseeseen liittyvät ja taseen ulkopuoliset riskit ja sekä satunnaiset riskit että sopimusriskit). Riskienhallintajärjestelmän soveltamisalaa ei tule rajoittaa ainoastaan luotto-, markkina-, likviditeetti- ja operatiivisiin riskeihin, vaan siihen on sisällytettävä myös keskittymä- ja maineriskit, säännösten noudattamiseen liittyvät riskit ja strategiset riskit.
5. Riskienhallintajärjestelmän on autettava laitosta tekemään perusteltuja päätöksiä. Päätösten on perustuttava riskien tunnistamisesta, mittaamisesta tai arvioinnista ja seurannasta saatuihin tietoihin. Riskejä on arvioitava alhaalta ylös- ja ylhäältä alas -menetelmillä kaikilla hallintoketjun tasoilla ja kaikilla liiketoiminta-aloilla käyttämällä laitoksessa ja ryhmässä yhteisesti sovellettavia johdonmukaisia käsitteitä ja vertailukelpoisia menetelmiä.
6. Riskienhallintajärjestelmästä on teetettävä riippumaton sisäinen tai ulkoinen arviointi, ja järjestelmää on tarkistettava säännöllisesti vertaamalla sitä laitoksen riskinkantokykyyn/riskinottohaluun ottaen huomioon riskienvalvontatoiminnolta ja tarvittaessa riskivaliokunnalta saadut tiedot. Tässä huomioon otettaviin tekijöihin sisältyvät sisäiset ja ulkoiset muutokset, mukaan luettuina taseen ja tulojen kasvu, laitoksen liiketoiminnan, riskiprofiilin ja toiminnallisen rakenteen monimutkaistuminen, maantieteellinen laajeneminen, sulautumiset sekä uusien tuotteiden tai liiketoiminta-alojen käyttöönotto.

21. Palkkauksen mukauttaminen riskiprofiiliin

1. Laitoksessa noudatettavien palkkausta koskevien periaatteiden ja -käytäntöjen on oltava johdonmukaisia sen riskiprofiilin kanssa ja edistettävä järkevää ja tehokasta riskienhallintaa.

Selitys

Näissä ohjeissa määritetään palkkausjärjestelmän hallinnointiin sovellettava yleinen kehys. Korvauksiin liittyviä erityisiä näkökohtia käsitellään palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä joulukuussa 2010 annetuissa CEBS:n suuntaviivoissa. Laitosten edellytetään noudattavan molempia ohjeita.

2. Laitoksen yleisen palkkausjärjestelmän on vastattava sen arvoja, liiketoimintastrategiaa, riskinkantokykyä/riskinottohalua ja pitkän aikavälin etuja. Sen ei tule kannustaa liialliseen riskinottoon. Sellaiset taatut muuttuvat palkkiot tai palvelussuhteen päättymisestä maksettavat korvaukset, joilla palkitaan epäonnistumista, eivät ole järkevän riskienhallinnan ja tulosperusteisen palkkauksen periaatteiden mukaisia, ja ne tulee pääsääntöisesti kieltää.

3. Palkkausjärjestelmään on sisällytettävä erityisjärjestelyjä sellaisia henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin (esim. hallintoelimen jäsenet, ylin johto, liiketoimintayksiköiden riskinottajat, sisäisestä valvonnasta vastaava henkilöstö ja työntekijät, joiden sama kokonaispalkkio sijoittuu samaan palkkiohaarukkaan ylimmän johdon ja riskinottajien kanssa), jotta heidän palkkionsa vastaavat moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan periaatteita.
4. Valvontatoiminnoissa työskentelevälle henkilölle maksettavan korvauksen on perustuttava hänelle asetettuihin tavoitteisiin ja niiden täyttymiseen; se ei saa olla riippuvainen sen liiketoimintayksikön tuloksesta, jota hän valvoo.
5. Jos palkkaus on tulosperusteista, korvausten kokonaismäärän on perustuttava kokonaisarvioon palkansaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät. Muuttuvan palkkion määrää on voitava mukauttaa ottamalla huomioon kaikenlaiset riskit, pääomakustannukset ja maksuvalmius.
6. Kiinteän ja muuttuvan palkkion on oltava oikeassa suhteessa toisiinsa. Jos muuttuva palkkio on merkittävä, sitä ei tule maksaa välittömästi käteissuorituksena, vaan siihen on sisällytettävä joustava riskeihin mukautettu osa, jonka maksua lykätään. Muuttuvan palkkion maksun ajoittamisessa on otettava huomioon palkkauksen perustana olevaan tulokseen liittyvä riski.

22. Riskienhallintajärjestelmä

1. Laitoksen riskienhallintajärjestelmässä on määriteltävä toimintaperiaatteet, menettelyt, limiitit ja tarkastukset, joilla mahdollistetaan laitoksen toiminnasta aiheutuvien riskien asianmukainen, oikea-aikainen ja jatkuva tunnistaminen, mittaaminen tai arviointi, niiden seuranta ja vähentäminen ja niistä raportointi koko laitoksen ja sen eri liiketoiminta-alojen tasolla.
2. Laitoksen riskienhallintajärjestelmässä on annettava yksityiskohtaiset ohjeet sen strategioiden täytäntöönpanosta. Ohjeissa on tarvittaessa asetettava ja ylläpidettävä sisäisiä limiittejä, jotka vastaavat laitoksen riskinkantokykyä/riskinottohalua ja jotka on suhteutettu sen järkevään hoitoon, taloudelliseen vahvuuteen ja strategiaan tavoitteisiin. Laitoksen riskiprofiiliin (sen nykyisten ja potentiaalisten riskien muodostaman kokonaisriskin) on vastattava näitä limiittejä. Riskienhallintajärjestelmässä on varmistettava, että limiittien ylitykset eskaloidaan ja että ylityksiin puututaan asianmukaisin seuranta-toimin.
3. Riskien tunnistamisen ja mittaamisen yhteydessä laitoksen on sovellettava ennakoivia ja taannehtivia arviointivälineitä, jotka täydentävät nykyisten riskien analysointia. Niiden tulee mahdollistaa riskien aggregointi kaikilta liiketoiminta-aloilta ja helpottaa riskikeskittymien tunnistamista.
4. Ennakoivilla arviointivälineillä (esim. skenaarioanalyysit ja stressitestit) on ennakoitava mahdollisia riskejä erilaisissa epäsuotuisissa skenaarioissa; taannehtivien arviointivälineiden on helpotettava nykyisen riskiprofiiliin

tarkastelua laitoksen riskinkantokykyyn/riskinottohaluun ja riskienhallintajärjestelmään verrattuna sekä autettava tekemään mukautuksia.

Selitys

Stressitestistä koskevat ohjeet ovat saatavana Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla.

5. Lopullinen vastuu riskinarvioinnista on yksin laitoksella, joten sen on arvioitava riskejään kriittisesti eikä sen tule tukeutua yksinomaan ulkoisiin arviointeihin.

Selitys

Laitoksen tulisi esimerkiksi validoida ostettu riskinarviointimalli ja mukauttaa se omiin erityisolosuhteisiinsa tarkan ja kattavan riskikartoituksen ja -analyysin varmistamiseksi.

Ulkoiset riskinarvioinnit (myös ulkopuolisten tekemät luottoluokitukset tai ulkopuolisilta toimittajilta ostetut riskinarviointimallit) voivat auttaa arvioimaan riskejä kokonaisvaltaisemmin. Laitosten tulisi olla tietoisia tällaisten arviointien mahdollisuuksista.

6. Hyväksyttävästä riskitasosta ei tulisi tehdä päätöksiä pelkästään kvantitatiivisen tiedon tai arviointimallien tulosten perusteella, vaan päätöksissä on huomioitava myös mittaamisen menetelmien ja mallien käytännölliset ja käsitteelliset rajoitukset soveltamalla kvalitatiivista lähestymistapaa (asiantuntija-arviot ja kriittinen analyysi mukaan luettuina). Tässä yhteydessä on käsiteltävä seikkaperäisesti myös makrotaloussympäristöön liittyviä kehityssuuntauksia ja tietoja, jotta voidaan määrittää niiden mahdollinen vaikutus riskikeskittymiin ja salkkuihin. Tällaiset arvioinnit tulee sisällyttää virallisesti osaksi olennaisia riskejä koskeva päätöksentekoa.

Selitys

Laitoksen on otettava huomioon, että ennakoivien kvantitatiivisten arviointien ja stressitestien tulokset ovat erittäin riippuvaisia käytettyjen mallien rajoituksista ja oletusarvoista (taloudellisen sokin vakavuus ja kesto sekä tähän liittyvät riskit mukaan luettuina). Esimerkiksi erittäin korkeaa pääoman tuottoa osoittava tulos voi johtua pikemminkin käytettyjen mallien puutteista (esim. joidenkin olennaisten riskien pois jättämisestä) kuin laitoksen onnistuneesta strategiasta tai täytöntöönpanosta.

7. Laitokseen on perustettava säännöllinen ja avoin raportointijärjestelmä, jonka avulla laitoksen hallintoelimelle ja kaikille asianomaisille yksiköille voidaan toimittaa ajantasaisia, tarkkoja, ytimekkäitä, ymmärrettäviä ja tarkoituksenmukaisia raportteja ja jonka kautta ne voivat jakaa ajankohtaista tietoa riskien tunnistamisesta, mittaamisesta tai arvioinnista ja seurannasta.

Raportointikehyksen on oltava selkeästi määritelty ja dokumentoitu sekä hallintoelimen hyväksymä.

8. Jos on perustettu riskivaliokunta, sen on saatava säännöllisesti virallisia raportteja ja tarvittaessa epävirallisia tiedotteita riskienvalvontatoiminnolta ja riskienhallintajohtajalta.

Selitys

Riskitietojen tehokas viestintä on ratkaisevaa koko riskienhallintaprosessin kannalta, sillä se helpottaa arviointi- ja päätöksentekomenettelyjä ja auttaa välttämään päätöksiä, jotka voivat tahattomasti lisätä riskiä. Tehokkaaseen riskiraportointiin sisältyvät riskistrategian ja merkityksellisten riskejä koskevien tietojen (esim. vastuut ja keskeiset riski-indikaattorit) järjellinen sisäinen tarkastelu ja niistä tiedottaminen sekä horisontaalisesti laitoksen yksiköiden välillä että hallintoketjun päästä päähän.

23. Uudet tuotteet

1. Laitoksella on oltava dokumentoidut ja hallintoelimen hyväksymät uusien tuotteiden hyväksymistä koskevat periaatteet, joissa käsitellään uusien markkinoiden, tuotteiden ja palvelujen kehittämistä ja olemassa oleviin tuotteisiin tehtäviä merkittäviä muutoksia.
2. Uusien tuotteiden hyväksymistä koskevissa periaatteissa on tarkasteltava kaikkia niitä tekijöitä, jotka tulisi ottaa huomioon ennen päätösten tekemistä uusille markkinoille menemisestä, kaupankäynnistä uusilla tuotteilla, uusien palvelujen tarjoamisesta tai merkittävien muutosten tekemisestä olemassa oleviin tuotteisiin tai palveluihin. Periaatteisiin on sisällytettävä myös "uusien tuotteiden/markkinoiden/liiketoimintojen" määritelmä, jota käytetään päätöksentekomenettelyyn osallistuvassa organisaatiossa ja sisäisissä toiminnoissa.
3. Uusien tuotteiden hyväksymistä koskevissa periaatteissa on määriteltävä keskeiset kysymykset, jotka on selvitettävä ennen päätöksentekoa. Niihin on sisällytettävä säännösten noudattaminen, hinnoittelumallit, riskiprofiiliin, omien varojen riittävyyteen ja kannattavuuteen kohdistuvat vaikutukset, riittävien front-, back- ja middle-office-resurssien saatavuus sekä riskien ymmärtämiseen ja seurantaan tarvittavat sisäiset välineet ja asiantuntemus. Uuden toiminnan aloittamista koskevassa päätöksessä on mainittava selvästi toiminnasta vastaava liiketoimintayksikkö ja sen vastuuhenkilöt. Uutta toimintaa ei tule aloittaa, ennen kuin käytettävissä on riittävästi resursseja siihen liittyvien riskien arviointiin ja hallintaan.
4. Riskienvalvontatoiminnon on osallistuttava uusien tuotteiden hyväksymiseen tai olemassa oleviin tuotteisiin tehtävien merkittävien muutosten hyväksymiseen. Sen tehtävänä on muun muassa arvioida kattavasti ja objektiivisesti uusista toiminnoista eri skenaarioissa aiheutuvia riskejä, laitoksen riskienhallintajärjestelmässä ja sisäisen valvonnan järjestelmässä mahdollisesti ilmeneviä puutteita ja laitoksen kykyä hallita tehokkaasti uusia riskejä.

Riskienvälvontatoiminnolla on myös oltava selkeä yleiskäsitys uusien tuotteiden markkinoille saattamisesta (tai merkittävien muutosten tekemisestä olemassa oleviin tuotteisiin) eri liiketoiminta-aloilla ja salkuissa sekä valtuudet edellyttää, että muutokset olemassa oleviin tuotteisiin käsitellään uusien tuotteiden hyväksymistä koskevien periaatteiden mukaisessa virallisessa menettelyssä.

D. Sisäinen valvonta

24. Sisäisen valvonnan järjestelmä

1. Laitoksen on kehitettävä ja ylläpidettävä vahvaa ja kattavaa sisäisen valvonnan järjestelmää; tähän sisältyvät erityiset riippumattomat valvontatoiminnot, joilla on asianmukaiset valtuudet hoitaa tehtäviään.
2. Laitoksen sisäisen valvonnan järjestelmässä on varmistettava tehokas ja vaikuttava toiminta, riittävä riskienhallinta, varovaiset liikeperiaatteet, sekä sisäisesti että ulkoisesti raportoitujen taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten tietojen luotettavuus sekä lakien, asetusten, valvontavaatimusten ja laitoksen sisäisten sääntöjen ja päätösten noudattaminen. Sisäisen valvonnan järjestelmän on katettava koko organisaatio, kaikkien sen liiketoiminta-, tuki- ja valvontayksiköiden toiminta mukaan luettuna. Sisäisen valvonnan järjestelmän on oltava tarkoituksenmukainen laitoksen liiketoiminnan kannalta, ja siinä on noudatettava hyviä hallinto- ja kirjanpitomenettelyjä.
3. Sisäisen valvonnan järjestelmää kehitettäessä laitoksen on varmistettava, että käytössä on selkeä, avoin ja dokumentoitu päätöksentekomenettely sekä selkeä tehtävän- ja vastuunjako sisäisten sääntöjen ja päätösten noudattamisen varmistamiseksi. Jotta laitoksen kaikilla toiminta-aloilla voitaisiin panna täytäntöön vankka sisäisen valvonnan järjestelmä, ensisijainen vastuu asianmukaisten sisäisen valvonnan käytäntöjen ja menettelyjen laatimisesta ja ylläpitämisestä on annettava liiketoiminta- ja tukiyksiköille.
4. Asianmukaiseen sisäisen valvonnan järjestelmään kuuluvat myös riippumattomat valvontatoiminnot, jotka tarkastavat, että näitä käytäntöjä ja menettelyjä noudatetaan. Näihin valvontatoimintoihin sisältyvät riskienvälvontatoiminto, säännösten noudattamista valvova toiminto ja sisäisen tarkastuksen toiminto.
5. Valvontatoiminnot on perustettava tarkoituksenmukaiselle hierarkiatasolle ja niiden on raportoitava suoraan hallintoelimelle. Toimintojen on oltava riippumattomia niistä liiketoiminta- ja tukiyksiköistä, joita ne seuraavat ja valvovat, ja organisatorisesti itsenäisiä (koska ne hoitavat eri toimintoja). Vähemmän monimutkaisissa tai pienemmissä laitoksissa riskienvälvontatoiminnon ja säännösten noudattamista valvovan toiminnon tehtävät voidaan kuitenkin yhdistää. Ryhmän valvontatoimintojen on valvottava tytäryritysten valvontatoimintoja.
6. Valvontatoimintoa voidaan pitää riippumattomana, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

- a. valvontatoiminnon henkilöstö ei hoida tehtäviä, joita toiminto seuraa ja valvoo;
 - b. valvontatoiminto on organisatorisesti erillinen niistä toiminnoista, joita se seuraa tai valvoo;
 - c. valvontatoiminnon päällikkö on sellaisen henkilön alainen, joka ei ole vastuussa seurattavien ja valvottavien toimintojen johtamisesta. Valvontatoiminnon päällikön tulee pääsääntöisesti raportoida suoraan hallintoelimelle ja asianomaisille valiokunnille ja osallistua säännöllisesti niiden kokouksiin; ja
 - d. valvontatoiminnon henkilöstön palkkaus ei ole sidoksissa niiden toimintojen tulokseen, joita toiminto seuraa ja valvoo, eikä yleensä ole omiaan heikentämään toiminnon objektiivisuutta.
7. Valvontatoiminnolla on oltava riittävä määrä pätevää henkilöstöä (sekä ryhmän emoyrityksen että tytäryritysten tasolla). Henkilöstön on ylläpidettävä pätevyyttään, ja sille on annettava asianmukainen koulutus. Henkilöstön käytettävissä on oltava asianmukaiset tietojärjestelmät ja tietotekninen tuki, ja sillä on oltava pääsy kaikkiin valvontatehtävien hoitamiseen tarvittaviin sisäisiin ja ulkoisiin tietoihin.
 8. Valvontatoimintojen on toimitettava hallintoelimelle säännöllisesti virallisia raportteja havaitsemistaan keskeisistä puutteista. Raporteissa on esitettävä seurantatiedot aiemmista havainnoista sekä kuhunkin valvonnassa havaittuun uuteen merkittävään puutteeseen liittyvät riskit, vaikutusarviointi ja suositukset. Hallintoelimen on ryhdyttävä viipymättä ja tehokkaasti toimenpiteisiin valvontatoiminnon havaintojen perusteella ja vaadittava asianmukaisia korjaavia toimia.

25. Riskienvalvontatoiminto

1. Laitokseen on perustettava kattava ja riippumaton riskienvalvontatoiminto.
2. Riskienvalvontatoiminnon on varmistettava, että laitoksen asianomaiset yksiköt tunnistavat kaikki laitokseen liittyvät keskeiset riskit ja hallitsevat niitä asianmukaisesti ja että hallintoelimelle annetaan kokonaisvaltainen käsitys kaikista merkityksellisistä riskeistä. Riskienvalvontatoiminnon on tarjottava riippumattomasti asiaankuuluvia tietoja, analyysseja ja asiantuntija-arvioita riskikeskittymistä ja annettava neuvoja siitä, vastaavatko hallintoelimen ja liiketoiminta- ja tukiyksiköiden ehdotukset ja riskejä koskevat päätökset laitoksen riskinkantokykyä/riskinottohalua. Riskienvalvontatoiminto voi suositella parannuksia riskienhallintajärjestelmään ja esittää vaihtoehtoja riskienhallinnan periaatteita, menettelyjä ja limiittejä koskevien poikkeamien korjaamiseksi.
3. Riskienvalvontatoiminnon on oltava keskeinen osa laitoksen organisaatiota. Se on järjestettävä niin, että se voi panna täytäntöön riskienhallinnan periaatteet ja valvoa riskienhallintajärjestelmää. Suuret, monitahoiset ja kehittyneet laitokset voivat harkita erillisten riskienvalvontatoimintojen perustamista

kullekin keskeiselle liiketoiminta-alalle. Laitoksessa tulee kuitenkin olla myös keskitetty riskienvalvontatoiminto (mukaan lukien tarvittaessa ryhmään kuuluvassa emoyrityksessä toimiva koko ryhmän riskienvalvontatoiminto), jolla on kokonaisvaltainen näkemys kaikista riskeistä.

4. Riskienvalvontatoiminnon on oltava valvomistaan liiketoiminta- ja tukiyksiköistä riippumaton, mutta sitä ei tule eristää niistä. Sillä on oltava riittävä tietämys riskienhallintamenetelmistä ja -menettelyistä sekä markkinoista ja tuotteista. Operatiivisten toimintojen ja riskienvalvontatoiminnon on oltava keskenään vuorovaikutuksessa sen edistämiseksi, että koko laitoksen henkilöstö saadaan ottamaan vastuuta riskienhallinnasta.

26. Riskienvalvontatoiminnon tehtävät

1. Riskienvalvontatoiminnon on osallistuttava varhaisessa vaiheessa aktiivisesti laitoksen riskistrategian laatimiseen ja kaikkien olennaisia riskejä koskevien päätösten tekemiseen. Riskienvalvontatoiminnon keskeisenä tehtävänä on varmistaa, että laitoksella on käytössä tehokkaat riskienhallintaprosessit.

Strategiaan ja päätöksentekoon liittyvät tehtävät

2. Riskienvalvontatoiminnon on toimitettava hallintoelimelle kaikki merkitykselliset riskeihin liittyvät tiedot (esim. laatimalla teknisiä riskianalyyseja), jotta tämä voi määrittää laitoksen riskinkantokyvyn/riskinottohalun.
3. Riskienvalvontatoiminnon on myös arvioitava riskistrategiaa, liiketoimintayksiköiden ehdottamat tavoitteet mukaan luettuina, ja annettava hallintoelimelle neuvoja ennen päätöksentekoa. Tavoitteiden, luottoluokitukset ja oman pääoman tuotto mukaan luettuina, tulee olla realistisia ja johdonmukaisia.
4. Riskienvalvontatoiminnon on jaettava vastuu laitoksen riskistrategian ja riskienhallinnan periaatteiden täytäntöönpanosta kaikkien laitoksen liiketoimintayksiköiden kanssa. Liiketoimintayksiköiden on sovellettava asetettuja riskilimiittejä, ja riskienvalvontatoiminnon vastuulla on puolestaan varmistaa, että limiitit ovat laitoksen yleisen riskinottohalun/riskinkantokyvyn mukaisia, ja seurata jatkuvasti, ettei laitos ota kohtuuttomia riskejä.
5. Riskienvalvontatoiminnon on varmistettava päätöksentekomenettelyihin osallistumalla, että riskeihin liittyvät näkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon päätöksissä. Lopullinen vastuu päätöksistä on kuitenkin liiketoiminta- ja tukiyksiköillä ja viime kädessä hallintoelimellä.

Lähipiirin liiketoimiin liittyvät tehtävät

6. Riskienvalvontatoiminnon on varmistettava, että lähipiirin liiketoimet tarkastetaan ja niistä laitokselle aiheutuvat tosiasialliset tai potentiaaliset riskit yksilöidään ja arvioidaan asianmukaisesti.

Oikeudellisen muodon monitahoisuuteen liittyvät tehtävät

7. Riskienvalvontatoiminnon on pyrittävä tunnistamaan laitoksen oikeudellisen muodon monitahoisuudesta aiheutuvat olennaiset riskit.

Selitys

Riskeihin voivat sisältyä hallinnon avoimuuden puute, toisiinsa liittyvistä ja monitahoisista rahoitusrakenteista aiheutuvat operatiiviset riskit, ryhmän sisäiset riskit sekä vakuus- ja vastapuoliriskit.

Olennaisiin muutoksiin liittyvät tehtävät

8. Riskienvalvontatoiminnon on arvioitava, kuinka tunnistetut olennaiset riskit voivat vaikuttaa ryhmän kykyyn hallita riskiprofiiliaan ja saada käyttöön rahoitusta ja pääomaa tavanomaisissa ja epäsuotuisissa olosuhteissa.
9. Ennen olennaisia muutoksia tai poikkeuksellisia liiketoimia koskevien päätösten tekoa riskienvalvontatoiminnon on osallistuttava sen arvioimiseen, miten tällaiset muutokset ja poikkeukselliset liiketoimet vaikuttavat laitoksen ja ryhmän kokonaisriskiin.

Selitys

Olennaisiin muutoksiin tai poikkeuksellisiin liiketoimiin voivat sisältyä sulautumiset ja omistusosuuksien hankinnat, tytäryritysten tai erillisyhtiöiden perustaminen tai myynti, uudet tuotteet, järjestelmien, riskienhallintajärjestelmän tai menettelyjen muutokset ja laitoksen organisaatiomuutokset.

Ks. entisten kolmannen tason Euroopan rahoitusvalvojien komiteoiden (CEBS, CESR ja CEIOPS) omistusosuuksien hankintaa ja lisäämistä rahoitusallalla koskevasta toiminnan vakauden arvioinnista vuonna 2008 laatimat yhteiset suuntaviivat, jotka ovat saatavana Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla. Riskienvalvontatoiminnon tulee osallistua jo varhaisessa vaiheessa aktiivisesti ryhmän rakenteessa tapahtuvista muutoksista (kuten sulautumista ja omistusosuuksien hankinnoista) aiheutuvien merkityksellisten riskien tunnistamiseen (mukaan luettuina mahdolliset seuraukset riittämättömästä due diligence -tarkastuksesta, jossa ei ole tunnistettu sulautumien jälkeisiä riskejä), ja raportoida havainnoistaan suoraan hallintoelimelle.

Riskien mittaamiseen ja arviointiin liittyvät tehtävät

10. Riskienvalvontatoiminnon on varmistettava, että laitoksen sisäisissä riskien mittaauksissa ja arvioinneissa huomioidaan riittävä määrä erilaisia skenaarioita ja että ne perustuvat riittävän varovaisiin oletuksiin riippuvuuksista ja korrelaatioista. Niihin on liitettävä laadullisia (tarvittaessa asiantuntija-arvioita

sisältäviä) yrityksen laajuisia katsauksia laitoksen riskien ja kannattavuuden ja sen ulkoisen toimintaympäristön välisistä suhteista.

Seurantaan liittyvät tehtävät

11. Riskienvalvontatoiminnon on varmistettava, että liiketoimintayksiköt voivat seurata tehokkaasti kaikkia tunnistettuja riskejä. Riskienvalvontatoiminnon on seurattava säännöllisesti laitoksen todellista riskiprofiilia ja verrattava sitä laitoksen strategiaan tavoitteisiin ja riskinkantokykyyn/riskinottohaluun, jotta johtotoimintoon hoitava hallintoelin kykenisi tekemään päätöksiä ja valvontatoimintoon hoitava hallintoelin valvomaan niitä.
12. Riskienvalvontatoiminnon on analysoitava kehityssuuntauksia ja tunnistettava olosuhteiden ja toimintaedellytysten muutoksista aiheutuvat uudet tai kehityksessä olevat riskit. Sen on myös säännöllisesti tarkasteltava toteutuneita riskejä vertaamalla niitä aikaisempiin arvioihin (esim. toteutumatestien avulla) riskienhallintaprosessin tarkkuuden ja tehokkuuden arvioimiseksi ja parantamiseksi.
13. Ryhmän riskienvalvontatoiminnon on seurattava tytäryhtiöiden ottamia riskejä. Niiden ja ryhmälle hyväksytyn strategian välisistä epä johdonmukaisuuksista on raportoitava asiasta vastaavalle hallintoelimelle.

Ei-hyväksyttäviin riskeihin liittyvät tehtävät

14. Riskienvalvontatoiminnon on osallistuttava asianmukaisesti laitoksen strategian, hyväksytyn riskinkantokyvyn/riskinottohalun ja limiittien muutoksia koskeviin päätöksiin.
15. Riskienvalvontatoiminnon on arvioitava riippumattomasti ylityksiä ja poikkeamia (mukaan luettuina niiden syyt ja oikeudellinen ja taloudellinen selvitys riskin sulkemisen, vähentämisen tai suojauksen tosiasiallisista kustannuksista verrattuna sen hyväksymisen potentiaalisiin kustannuksiin). Riskienvalvontatoiminnon on tarvittaessa tiedotettava asiasta asianomaisille liiketoimintayksiköille ja suositeltava mahdollisia korjaavia toimia.

Selitys

Uudet liiketoimet, markkinaolosuhteiden vaihtelu tai laitoksen strategian, toimintaperiaatteiden tai menettelyjen muutokset voivat aiheuttaa strategioiden, riskinkantokyvyn/riskinottohalun tai riskilimiittien ylityksiä tai poikkeamia silloin, kun limiittejä ja riskinkantokykyä/riskinottohalua ei ole mukautettu vastaavasti.

16. Riskienvalvontatoiminnon keskeisenä tehtävänä on varmistaa, että sen suositusten perusteella tehdään päätökset asianmukaisella hallintotasolla, että niitä noudatetaan asianomaisissa liiketoimintayksiköissä ja että niistä raportoidaan asianmukaisesti hallintoelimelle, riskivaliokunnalle ja liiketoiminta- tai tukiyksikölle.

17. Laitoksen on toteutettava asianmukaiset toimet sisäisten tai ulkoisten petosten ja sääntörikkomusten (esim. sisäisistä menettelyistä poikkeaminen, limiitin ylitys) estämiseksi.

Selitys

Näissä ohjeissa "petoksella" tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY liitteen X osassa 5 tarkoitettuja sisäisiä ja ulkoisia väärinkäytöksiä. Näihin sisältyvät tappiot, jotka johtuvat petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta sekä säännösten, lainsäädännön tai yrityksen toimintaperiaatteiden kiertämisestä, pois lukien "diversity/discrimination events" -tappiot, joihin liittyy vähintään yksi sisäinen taho (sisäinen petos), ja tappiot, jotka johtuvat kolmannen petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta tai lainsäädännön kiertämisestä (ulkoisen petos).

27. Riskienhallintajohtaja

1. Laitoksen on nimitettävä riskienhallintajohtaja, jolla on yksinomainen vastuu riskienvalvontatoiminnosta ja laitoksen riskienhallintajärjestelmän seurannasta koko organisaatiossa.
2. Riskienhallintajohtaja (tai muu vastaavassa asemassa oleva henkilö) vastaa siitä, että riskeistä tarjotaan kattavat ja ymmärrettävät tiedot niin, että hallintoelin saa käsityksen laitoksen kokonaisriskiprofiilista. Emoyrityksen riskienhallintajohtaja vastaa tästä koko ryhmän osalta.
3. Riskienhallintajohtajalla on oltava riittävä asiantuntemus, operatiivinen kokemus, riippumattomuus ja virkaikä voidakseen kyseenalaistaa laitoksen riskialtistukseen vaikuttavat päätökset. Laitoksen on harkittava veto-oikeuden antamista riskienhallintajohtajalle. Riskienhallintajohtajan ja hallintoelimen tai sen asianomaisten valiokuntien on voitava neuvotella suoraan keskenään keskeisistä riskikysymyksistä, myös mahdollisesta laitoksen riskinkantokyvyn/riskinottohalun ja strategian vastaisesta kehityksestä.
4. Jos laitos haluaa antaa riskienhallintajohtajalle veto-oikeuden hallintoelimen päätöksiin, sen riskienhallintaa koskevissa periaatteissa on määritettävä, missä olosuhteissa ja minkälaisiin päätösehdotuksiin riskienhallintajohtaja voi käyttää veto-oikeuttaan (esim. luotto- tai sijoituspäätökset tai limiittien määrittäminen). Niissä on kuvailtava myös eskalointi- tai valitusmenettelyt ja se, kuinka asiasta tiedotetaan hallintoelimelle.
5. Jos laitoksen ominaispiirteiden – etenkin sen koon, organisaation tai toiminnan luonteen – takia tällaisen vastuun antaminen erikseen nimetylle henkilölle ei ole perusteltua, tätä toimintoa voi hoitaa toinen ylempi johtohenkilö edellyttäen, ettei tästä synny eturistiriitaa.
6. Laitoksella on oltava käytössä dokumentoidut menettelyt riskienhallintajohtajan nimittämiseksi ja erottamiseksi tehtävistään. Jos riskienhallintajohtaja on korvattava toisella henkilöllä, siihen on saatava valvontatoimintiaan hoitavan hallintoelimen ennakkohyväksyntä. Riskienhallintajohtajan erottaminen tai

nimitys on yleensä julkistettava ja sen syistä on ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

28. Säännösten noudattamista valvova toiminto

1. Laitoksen on perustettava säännösten noudattamista valvova toiminto hallinnoimaan säännösten noudattamiseen liittyviä riskejä.
2. Laitoksen on hyväksyttävä ja pantava täytäntöön säännösten noudattamista koskevat periaatteet, joista on tiedotettava koko henkilöstölle.

Selitys

Säännösten noudattamiseen liittyvä riski (jolla tarkoitetaan nykyisiä tai tulevia lakien, sääntöjen, asetusten, sopimusten, sääntömääräisten käytäntöjen tai eettisten vaatimusten rikkomisesta tai noudattamatta jättämisestä aiheutuvia tulos- ja pääomariskejä) voi johtaa sakkoihin, korvausvaateisiin ja/tai sopimusten mitätöimiseen ja vahingoittaa laitoksen mainetta.

3. Laitoksen on perustettava pysyvä ja tehokas säännösten noudattamista valvova toiminto ja nimitettävä henkilö, joka vastaa tästä toiminnosta koko laitoksessa ja ryhmässä (säännösten noudattamisen valvoja). Pienemmissä ja vähemmän monimutkaisissa laitoksissa toiminto voidaan yhdistää riskienhallinta- tai tukitoimintoihin (esim. henkilöstö- tai oikeudellinen yksikkö) tai ne voivat avustaa sitä.
4. Säännösten noudattamista valvovan toiminnon on varmistettava, että säännösten noudattamista koskevia periaatteita noudatetaan, ja raportoitava hallintoelimelle ja tarvittaessa riskienhallintajohtajalle säännösten noudattamiseen liittyvän riskin hallinnasta laitoksessa. Hallintoelimen ja riskienhallintajohtajan on otettava säännösten noudattamista valvovan toiminnon havainnot huomioon päätöksenteossa.
5. Säännösten noudattamista valvovan toiminnon on annettava hallintoelimelle laitosta velvoittaviin lakeihin, sääntöihin, asetuksiin ja standardeihin liittyviä neuvoja ja arvioitava lainsäädäntö- ja sääntely-ympäristön muutosten mahdollisia vaikutuksia laitoksen toimintaan.
6. Säännösten noudattamista valvovan toiminnon on myös tarkistettava, että uudet tuotteet ja uudet menettelyt ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaisia ja että niissä on otettu huomioon lainsäädäntöön, sääntöihin ja valvontavaatimuksiin tulossa olevat muutokset, jos ne ovat tiedossa.

Selitys

Eriyistä huolellisuutta tulee noudattaa silloin, kun laitos suorittaa asiakkaiden puolesta sellaisia palveluja tai perustaa sellaisia rakenteita (esim. toimiminen välikätenä yrityksen perustamisessa tai osakkuuden ostamisessa, omaisuudenhoitopalvelujen tarjoaminen tai monimutkaisten strukturoitujen rahoitustoimien toteuttaminen asiakkaiden puolesta), jotka voivat luoda erityisiä haasteita sisäiselle hallinnolle ja aiheuttaa vakavaraisuusongelmia.

29. Sisäisen tarkastuksen toiminto

1. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on arvioitava, onko laitoksen sisäisen valvonnan järjestelmä laadultaan sekä vaikuttava että tehokas.
2. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on saatava ehdoitta käyttöönsä kaikkien toiminta- ja valvontayksiköiden asiaankuuluvat asiakirjat ja tiedot.
3. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on arvioitava, ovatko laitoksen kaikki toiminnot ja yksiköt (mukaan lukien riskienvalvontatoiminto ja säännösten noudattamista valvova toiminto) laitoksen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen mukaisia. Sisäisen tarkastuksen toimintoa ei siten tule yhdistää mihinkään toiseen toimintoon. Lisäksi sisäisen tarkastuksen toiminnon on arvioitava, ovatko sovelletut toimintaperiaatteet ja menettelyt edelleen riittäviä ja oikeudellisten ja sääntelyvaatimusten mukaisia.
4. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on todennettava erityisesti laitoksen sisäisissä malleissa käytettyjen menetelmien ja tekniikoiden, oletusten ja tietolähteiden (esim. riskimallinnus ja tilinpäätöstietojen tuottaminen) luotettavuuden varmistamisessa sovellettavien prosessien eheys. Sen on arvioitava myös laadullisten riskientunnistus- ja riskienarviointivälineiden laatua ja käyttöä. Riippumattomuutensa vahvistamiseksi sisäisen tarkastuksen toiminnon ei kuitenkaan tulisi suoraan osallistua mallien tai muiden riskienhallintavälineiden suunnitteluun tai valintaan.
5. Hallintoelimen on kannustettava sisäisiä tarkastajia noudattamaan kansallisia ja kansainvälisiä ammattistandardeja. Sisäistä tarkastustoimintaa on toteutettava tarkastussuunnitelman ja yksityiskohtaisten tarkastusohjelmien mukaisesti noudattaen "riskiperusteista" lähestymistapaa. Tarkastussuunnitelmalle on saatava tarkastusvaliokunnan ja/tai hallintoelimen hyväksyntä.

Selitys

Tässä viitataan esimerkiksi sisäisten tarkastajien järjestön (Institute of Internal Auditors) laatimiin sisäisen tarkastuksen kansainvälisiin ammattistandardeihin.

6. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on raportoitava havainnoistaan suoraan hallintoelimelle ja/tai (tarvittaessa) sen tarkastusvaliokunnalle ja ehdotettava olennaisia parannuksia sisäisiin tarkastuksiin. Kaikki tarkastusta koskevat suositukset on asetettava asianomaisilla hallintotasoilla viralliseen seurantamenettelyyn niiden noudattamisen varmistamiseksi ja siitä raportoimiseksi.

E. Tietojärjestelmät ja toiminnan jatkuvuus

30. Tietojärjestelmä ja viestintä

1. Laitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat tieto- ja viestintäjärjestelmät, jotka kattavat kaikki sen keskeiset toiminnot.

Selitys

Huonosti suunniteltujen ja valvottujen tietojärjestelmien tuottamat epäluotettavat tai harhaanjohtavat tiedot voivat vaikuttaa kielteisesti johdon päätöksentekoon. Yksi laitoksen toiminnan kriittisistä tekijöistä on kaikki sen toiminnot kattavan tieto- ja viestintäjärjestelmän perustaminen ja ylläpitäminen. Tällaisia tietoja tuotetaan tavallisesti sekä sähköisillä että muilla kuin sähköisillä välineillä.

Laitoksen tulee olla erityisen tietoinen sähköiseen tietojenkäsittelyyn liittyvistä organisatorisista ja sisäistä valvontaa koskevista vaatimuksista sekä tarpeesta varmistaa riittävä kirjausketju. Tämä koskee myös tilanteita, joissa tietotekniset järjestelmät on ulkoistettu tietoteknisten palvelujen tarjoajalle.

2. Tietojärjestelmien, myös järjestelmien, joissa tietoja säilytetään ja käsitellään sähköisessä muodossa, on oltava turvallisia ja riippumattomasti valvottuja, ja niitä on tuettava riittäväillä varautumisjärjestelyillä. Laitoksen on noudatettava tietoteknisten järjestelmien käyttöönotossa yleisesti hyväksytyjä tietoteknisiä standardeja.

31. Toiminnan jatkuvuuden hallinta

1. Laitoksen on laadittava järkevää toiminnan jatkuvuutta koskeva suunnitelma, jolla varmistetaan sen toiminnan jatkuvuus ja rajoitetaan tappioita liiketoiminnan vakavien häiriöiden varalta.

Selitys

Laitoksen liiketoiminta on riippuvainen useista resursseista, jotka ovat alttiita häiriöille (esim. tietotekniset järjestelmät, viestintäjärjestelmät ja rakennukset). Toiminnan jatkuvuuden hallinnalla pyritään vähentämään operatiivisia, taloudellisia, oikeudellisia, maineeseen liittyviä ja muita materiaalisia seurauksia, joita aiheutuu laitoksen tavanomaisten liiketoimintamenettelyjen häiriytymisestä näiden resurssien tuhoutumisen tai pitkien toimintakatkosten seurauksena. Käytössä voi olla muitakin riskienhallintajärjestelyjä, joilla vähennetään tällaisten tapahtumien todennäköisyyttä tai siirretään niiden taloudelliset vaikutukset (esim. vakuutuksilla) kolmansille osapuolille.

2. Luotettavan toiminnan jatkuvuuden hallintajärjestelmän perustamiseksi laitoksen on analysoitava huolellisesti alttiutensa vakaville liiketoiminnan häiriöille ja arvioitava (määrällisesti ja laadullisesti) niiden mahdolliset vaikutukset käyttämällä sisäisiä ja/tai ulkoisia tietoja ja skenaarioanalyysia. Analyysiin on sisällytettävä riskienvalvontatoiminnon ohella kaikki laitoksen liiketoiminta- ja tukiyksiköt, ja siinä on otettava huomioon niiden keskinäinen riippuvuus. Lisäksi toiminnan jatkuvuudesta vastaavan riippumattoman toiminnon, riskienvalvontatoiminnon tai operatiivisten riskien hallintatoiminnon

on osallistuttava analyysiin aktiivisesti. Analyysin tuloksia on käytettävä apuna laitoksen palautumista koskevien prioriteettien ja tavoitteiden määrittelyssä.

Selitys

Operatiivisten riskien hallintatoiminnon osalta katso myös direktiivin 2006/48/EY liitteessä X olevan 3 osan 4 kohta, jossa kehitettyä menetelmää soveltavilla laitoksilla edellytetään olevan tällainen riippumaton toiminto; tämän toiminnon tehtävät kuvaillaan validointia koskevissa ohjeissa (julkaistu vuonna 2006, 615–620 kohta), jotka ovat saatavana Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla.

3. Edellä mainitun analyysin perusteella laitoksen on laadittava
 - a. varautumissuunnitelma ja liiketoiminnan jatkuvuutta koskeva suunnitelma, joilla varmistetaan, että laitos kykenee toimimaan asianmukaisesti kriisitilanteissa ja ylläpitämään tärkeimpiä liiketoimintojaan tavanomaisten liiketoimintamenettelyjensä häiriytyessä.
 - b. kriittisten resurssien palautumissuunnitelma, jolla turvataan laitoksen palaaminen tavanomaisiin liiketoimintamenettelyihinsä kohtuullisessa ajassa. Mahdollisesta liiketoiminnan häiriytymisestä aiheutuvien jäännösriskien on vastattava laitoksen riskinkantokykyä/riskinottohalua.
4. Varautumissuunnitelma, liiketoiminnan jatkuvuutta koskeva suunnitelma ja palautumissuunnitelma on dokumentoitava ja pantava huolellisesti täytäntöön. Dokumentoidun aineiston on oltava liiketoiminta- ja tukiyksiköiden ja riskienvalvontatoiminnon saatavilla, ja aineisto on talletettava fyysisesti erillään oleviin järjestelmiin, joihin pääsee helposti käsiksi hätätilanteen sattuessa. Tähän on annettava asianmukainen koulutus. Suunnitelmia on testattava ja päivitettävä säännöllisesti. Kaikki testeissä ilmenevät ongelmat tai viat on dokumentoitava ja suunnitelmia on tarkistettava vastaavasti.

F. Avoimuus

32. Osallistaminen

1. Strategioista ja toimintaperiaatteista on tiedotettava asianomaiselle henkilöstölle koko laitoksessa.
2. Laitoksen henkilöstön on ymmärrettävä omiin tehtäviinsä ja velvollisuuksiinsa liittyvät toimintaperiaatteet ja menettelyt ja noudatettava niitä.
3. Hallintoelimen on tiedotettava henkilöstölle selkeästi ja johdonmukaisesti laitoksen strategioista ja toimintaperiaatteista vähintään siinä määrin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä hoitamiseksi ja pidettävä henkilöstö ajan tasalla. Tämä voidaan tehdä kirjallisten ohjeiden, käsikirjojen tai muiden keinojen avulla.

33. Sisäisen hallinnon avoimuus

1. Laitoksen sisäisen hallinnon järjestelmän on oltava avoin. Laitoksen on esitettävä nykytilanteensa ja tulevaisuudennäkymänsä selkeällä, tasapuolisella, tarkalla ja oikea-aikaisella tavalla.

Selitys

Sisäisen hallinnon avoimuuden tavoitteena on tarjota kaikille laitoksen tärkeille sidosryhmille (kuten osakkeenomistajille, työntekijöille, asiakkaille ja yleisölle) tarvittavat avaintiedot, joiden perusteella ne voivat arvioida hallintoelimen tehokkuutta laitoksen hallinnoinnissa.

Direktiivin 2006/48/EY 72 artiklan ja direktiivin 2006/49/EY 2 artiklan mukaan EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien laitosten on julkistettava itsestään kattavat ja tarkoituksenmukaiset tiedot, joissa kuvaillaan niiden sisäistä hallintoa konsolidoidusti. Hyvän käytännön mukaan jokainen laitos julkistaa erikseen tietoa sisäisestä hallinnostaan oikeasuhteisella tavalla.

2. Laitoksen on julkistettava itsestään vähintään seuraavat tiedot:
 - a. hallintorakenteet ja -periaatteet, mukaan luettuina laitoksen tavoitteet, organisaatorakenne, sisäisen hallinnon järjestelyt, hallintoelimen rakenne ja organisaatio, mukaan lukien läsnäolotiedot, ja laitoksen kannustin- ja palkitsemisjärjestelmät;
 - b. tytäryritysten kanssa tehtyjen liiketoimien ja lähipiirin liiketoimien luonne, laajuus, tarkoitus ja taloudellinen sisältö, jos niillä on olennainen vaikutus laitokseen;
 - c. liiketoiminta- ja riskistrategian määrittäminen (hallintoelimen osallistuminen mukaan luettuna) ja ennakoitavissa olevat riskitekijät;
 - d. pysyvät valiokunnat sekä niiden toimeksiannot ja kokoonpano;
 - e. sisäisen valvonnan järjestelmä ja valvontatoimintojen organisointi, niiden tärkeimmät tehtävät, niihin kohdistuva hallintoelimen valvonta sekä kyseisiin toimintoihin mahdollisesti suunnitellut olennaiset muutokset;
 - f. olennaiset tiedot laitoksen rahoitus- ja liikutuloksesta.
3. Laitoksen nykytilannetta koskevien tietojen on oltava oikeudellisten julkistamisvaatimusten mukaisia. Tietojen on oltava selkeitä, paikkansapitäviä, asianmukaisia, ajankohtaisia ja helposti saatavilla.
4. Mahdollisimman suureen tarkkuuteen pyrkimisen uhatessa viivyttää aikakriittisten tietojen julkistamista laitoksen on arvioitava oikea tasapaino tietojen ajantasaisuuden ja tarkkuuden välillä ottaen huomioon velvollisuutensa antaa oikea ja puolueeton käsitys tilanteestaan ja annettava tyydyttävä selitys

tietojen mahdolliselle viivästymiselle. Selitystä ei tule käyttää säännöllistä raportointia koskevien vaatimusten täyttämisen viivyttämiseksi.

III luku – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

34. Kumoaminen

Näiden sisäistä hallintoa koskevien ohjeiden hyväksymisen ja julkaisemisen myötä kumotaan seuraavat CEBS:n ohjeet: "Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process", luku 2.1: "Guidelines on Internal Governance" (25. tammikuuta 2006), "High Level Principles for Remuneration Policies" (20. huhtikuuta 2009); ja "High Level Principles for Risk Management" (16. tammikuuta 2010).

35. Täytäntöönpanopäivä

Toimivaltaisten viranomaisten on pantava täytäntöön nämä sisäisen hallinnon järjestämistä koskevat ohjeet sisällyttämällä ne osaksi valvontamenettelyjään viimeistään 31. maaliskuuta. Tämän jälkeen toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset noudattavat ohjeita asianmukaisesti.